

отъ тока на ампулата. Жанъ е Шарие неволно из-
даватъ вика на ужасъ. Шарие буйно се отдръпва
отъ масата и застава между стената и отворения
прозорецъ, той трѣпери, съ погледъ къмъ огасналата
лампа. Той едва говори/

ШАРИЕ: /слѣдъ дълго мълчание/ Кой угаси лампата? Вие
ли Жанъ?

ЖАНЪ: /правъ до камината, съ емоция/ Не вѣтърътъ!

ШАРИЕ: /съ усиливащъ се отъ страхъ/ Нѣкой ли влѣзе въ
тая стая?

ЖАНЪ: Не, не.....

ШАРИЕ: Да...да.....

ЖАНЪ: Хайде, Шарие?

ШАРИЕ: Нѣкой е влѣзълъ въ тая стая, Ви казвамъ азъ.
Тамъ има нѣкой....въ тъмното...който ни дебне.
/гледа прѣдъ себе си трупа на дъщеря си/

ЖАНЪ: /отива къмъ лампата/ Моля Ви, успокойте се азъ
ще запаля лампата.....

ШАРИЕ: /спира го/ Не, не, не я пипайте.../мълчание.